

“Platte wagen” op de kaai te Oostende

DE PLATE

V.U. Jean Pierre Falise, Hendrik Serruyslaan 78/19 - 8400 Oostende

lid van de unie der belgische periodieke pers

maritiem tijdschrift

Neptunus v.z.w.

Postbus 17

8400 Oostende

Tel. en Fax: **059/80.66.66**

e-mail: vzw.neptunus@pi.be

Neptunus een Belgisch Maritiem tijdschrift

Met informatie

..... over de **Marine**

..... over de **koopvaardij**

..... over **vreemde oorlogsbodems**

..... over ons **maritiem verleden**

..... over de **havenactiviteiten** en

over nog zoveel meer **interessante maritieme aangelegenheden**

Abonneer U

of schenk uw vrienden of kennissen een abonnement

Jaarlijks abonnement: € **15**

Beschermd abonnement: € **20**

Weldoend abonnement: € **30**

te storten op rekening **473-6090311-30**
van Neptunus, Postbus 17, 8400 Oostende

DE PLATE

TIJDSCHRIFT VAN DE KONINKLIJKE HEEM- EN GESCHIEDKUNDIGE KRING
"DE PLATE" (V.Z.W.) - OOSTENDE.

Prijs Cultuurraad Oostende 1996.

Vormings- en ontwikkelingsorganisatie en Permanente Vorming.

Aangesloten bij de CULTUURRAAD OOSTENDE en HEEMKUNDE WEST-VLAANDEREN.

Statuten gepubliceerd in de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad dd. 1-2 mei 1959, nr. 1931 en de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad van 16 juni 2004.

Alle medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen getekende bijdragen en weerspiegelen niet noodzakelijk de opinie van de Kring.

Tekstovername toegelaten na akkoord van auteur en mits vermelding van oorsprong.

Ingezonden stukken mogen nog NIET gepubliceerd zijn.

De auteurs worden er attent op gemaakt dat bij elke bijdrage een bronvermelding hoort.

JAARGANG 36

NUMMER 6

MAAND juni 2007

Prijs per los nummer: € 1,50

IN DIT NUMMER

- blz. 135: **E. SMISSAERT:** In memoriam Raymond Vancraeynest (1922-2007).
blz. 137: **E. SMISSAERT:** Ostender Strasse, Berlin-(District) Wedding:. (voortbordurend op de reeks: "Oostende, elders in de wereld".
blz. 144: **R. VERSLUYS:** Nieuws van een veilinghuis. De sluizen van Slijkens.
blz. 145: **O. VILAIN:** Heeft U mijn fiets niet gezien?
blz. 146: Anker Belgica in Walraverijde.
blz. 147: **F. LOGGHE:** San Francesco Di Paola. Een Italiaanse ferry zoekt toevlucht in Oostende (1999-2004)
blz. 156: Erfgoedbijbel herleeft.

VERGEET DE ZOMERNOCTURNES NIET!

Iedere donderdag in de maanden juli en augustus: van 18.00 u. tot 22.00 u.

Einde zomernocturne op donderdag 30 augustus met gratis drankje, muziek en tombola.

KONINKLIJKE HEEM- EN GESCHIEDKUNDIGE KRING DE PLATE

Correspondentieadres : Heemkring De Plate, Langestraat 69, 8400 Oostende.

Verantwoordelijke uitgever: . Jean Pierre FALISE, Hendrik Serruyslaan 78/19, 8400 Oostende.

Hoofdredacteur: Jean Pierre FALISE, Hendrik Serruyslaan 78/19, 8400 Oostende.

Rekeningen : 380-0096662-24

750-9109554-54

000-0788241-19

Het Bestuur

Erevoorzitters:

August VAN ISEGHEM, Ijzerstraat 1, 8400 Oostende.

Omer VILAIN, Rogierlaan 38/11, 8400 Oostende.

Voorzitter:

Jean Pierre FALISE, Hendrik Serruyslaan 78/19, 8400 Oostende, tel. 059708815.

E-mail: falise.jp@scarlet.be

Ondervoorzitter:

Walter MAJOR, Kastanjelaan 52, 8400 Oostende, tel. 059707131.

Secretaris:

Nadia STUBBE, Blauwvoetstraat 7, 8400 Oostende, tel. 059800289.

E-mail: plate.oostende@telenet.be

Penningmeester:

Simone MAES, Hendrik Serruyslaan 78/19, 8400 Oostende.

Leden:

Ferdinand GEVAERT, Duinenstraat 40, 8450 Bredene.

August GOETHAELS, Stockholmstraat 21/10, 8400 Oostende.

Freddy HUBRECHTSEN, Gerststraat 35A, 8400 Oostende.

Valère PRINZIE, Euphrosina Beernaertstraat 48, 8400 Oostende.

Guy SERVAES, Plantenstraat 82, 8400 Oostende.

Emile SMISSAERT, Hendrik Serruyslaan 4/9, 8400 Oostende.

Gilbert VERMEERSCH, Blauw Kasteelstraat 98/2, 8400 Oostende.

Koen VERWAERDE, A. Chocqueelstraat 1, 8400 Oostende.

Johan VAN ROOSE, Kabeljauwstraat 5, 8460 Oudenburg (wnd).

Schreven in dit nummer:

Emile SMISSAERT: Hendrik Serruyslaan 4/9, 8400 Oostende.

Roland VERSLUYS: Brugse Steenweg 53A, 8450 Bredene.

Omer VILAIN: Rogierlaan 38/11, 8400 Oostende

Frederic LOGGHE: Onafhankelijkheidstraat 52, 8400 Oostende

In memoriam Raymond Vancraeynest (1922-2007)

Enkele biografische verduidelijkingen ter inleiding:

- Geboren te Oostende op 1 januari 1922;
- Licentiaat wiskunde (sic): 1944;
- Leraar in Kortrijk (1944-1945);
- Leraar Hogere Zeevaartschool Antwerpen (1947-1951);
- Weerkundig assistent Regie der Luchtweegen Melsbroek (1951-1953);
- Leraar Middelbare Normalschool Torhout (vanaf 1952);
- 30 jaren leraar wiskunde met een gevuld urenrooster aan het Onze-Lieve-Vrouwecollege in Oostende (1953-1982);
- Weduwnaar van Maria Van Durme (1921-2006);
- Vader van zes kinderen;
- Overleden te Oostende op 11 mei 2007 en er begraven op 19 mei 2007.

Over wiskunde is men gauw uitgepraat ($2 \times 2 = 4$, niet meer, niet min, en daarmee uit) en Raymond vond een uitlaatklep voor zijn weetgierigheid en energie in de "Lusthof van de Historie" die hem veel genoeg schonk en ons heel wat wetenswaardigheden over onze streek en stad bijbracht. Vancraeynest is één van onze beste en zeker vruchtbaarste historici, in boekvorm en in tijdschriften, geweest van de 20ste eeuw! En zijn manier van schrijven was leesbaar en licht verteerbaar, wat wenselijk is voor wie een breed publiek wil bereiken. Vancraeynest heeft meerdere boekuitgaven met uiteenlopende thema's op zijn actief. Beroepshalve drie leerboeken wiskunde. Vier bronnenuitgaven op gebied van de familiekunde (1973-1976, 1978, 1988, 1999). Eigen "stam"-familiegeschiedenissen zijn voorhanden (1969, 1986, 1994). Merkwaardig dat "witboek" over de haven van Oostende (1966). Na zijn pensionering in 1982 volgde het grote werk. In 1985 zijn briljante synthese over "De tram maakte de kust", later gevolgd door de "Oostendse stadstram" (1997). Zijn al evenveel bijzonderheden bevattend memoriaal over 150 jaar "Onze-Lieve-Vrouwecollege Oostende", zijn school, kwam uit in 1992. En zijn uiteenzetting over "Het sluizencomplex van Slijkens en hoe het tot stand kwam" (bijna honderd bladzijden!) noem ik een semi-boekuitgave, al kreeg het een kosteloos onderkomen in een opvallend verzorgd "Jaarboek Ter Cuere", 2004. Ja, zijn studiewerk behoorlijk en zo economisch mogelijk uitgegeven krijgen, tot profijt van beide partijen, is voor een auteur immer een bekommernis. Raymonds aandachtspunten kunnen we samenvatten onder de noemers: wis- en familiekunde, kerkgeschiedenis, de haven van Oostende, de mobiliteit aan de kust en het onderwijs.

Deze hoofdbestanddelen heeft hij, in de loop van ruim 40 à 45 jaar, verdiept en uitgewerkt in een vloed van opstellen die o.m. van het tijdschrift "De Plate" een gewenst en gesmaakt onderdeel uitmaakten. Gelukkig maar, want de uitvoerige, doorwrochte, dikwijls meerdelige artikelen aldaar (ik tel er tussen de 15 à 20) van historicus Vancraeynest vallen op door hun helderheid van betoog, bevattelijk en keurig taalgebruik en zijn conform de regels van de historische kritiek en het gezond verstand. Zijn opstellen hebben eraan medegeholpen, dat het tijdschrift "De Plate" mettertijd allure, naam en faam kreeg. Zodat andere auteurs de weg naar onze kolommen vonden, want er werd *kwaliteit* aangeboden. Terloops gezegd: Vancraeynest aanvaardde op het einde wel de GSM voor familiaal gebruik, maar hij was niet te overtuigen van wat de computer te bieden had.

Deze geleerde – daarom nog geen kamergeleerde – heeft ook nog medegewerkt aan een handvol Westvlaamse verzamelwerken en kopij afgestaan aan enkele verwante periodieken. Aan het "Bulletin van de (Oostendse) Handelskamer", even aan "Neptunus", aan het "Jaarboek Ter Cuere", aan de brochures van "Open Monumentendag Oostende" en aan TTO-Noordzee. Een essay over honderd jaar College memoreerde in 1978 de hoofdlijnen. Later werd door zijn toedoen het archief van dit instituut geordend en elke leerling die voorkwam in de palmaresen kwam terecht in een

uitgebreid, eigenhandig geschreven fichesysteem van deze oud-leraar! ....Het wordt momenteel gedigitaliseerd.

Zelf was de pas overledene geabonneerd op heel wat tijdschriften en had een veel omvattende bibliotheek. Hij verreed het bijwonen van vergaderingen en was zo goed als nooit present op onze voordrachten. Per fiets bezocht hij de openbare bibliotheek. Desgevraagd kon men steeds beroep doen op zijn expertise. Vancraeynest had een grote werkkraft en zelfdiscipline. Mij zei hij onlangs nog, dat hij zijn leven-voor-de-studie niet betreunde, sterker nog, hij wist cultuur met natuur te combineren en af te wisselen. Voor details van zijn studiewerk, zie de "*Bibliografie van Raymond Vancraeynest*", in: *De Plate*"; 2002, p. 8-13 (met portret in kleuren), uitgegeven t.g.v. zijn 80ste verjaardag "als dank voor alles" (O. Vilain). Deze literaturopgave pretendeert niet volledig te zijn!

Laten wij zijn achttien bijdragen, meestal met illustraties, in ons eigen tijdschrift één voor één de revue passeren, met zonodig wat commentaar.

- Toen de Oostendse Handelsdokken werden ingewijd op 13 augustus 1783 (1993, p. 201-204);
- Dertig jaar inzet van de Handelskamer voor de Oostendse haven 1955-1985 (1997, p. 101-107 en 134-139);
  - een opmerkelijke voordracht en tekst! Vancraeynests aandeel wordt vermeld.
- Excursieschepen tussen Engeland en Oostende rond de eeuwwisseling (1997, p. 197-204);
- De voorlopers van de Congoboten legden aan te Oostende (1997, p. 226-232);
- De "*General Steam Navigation Company*" en de haven van Oostende (1998, p. 153-174);
  - over de tegenhanger van de Belgische "*Oostende-Doverlijn*" !
- De Oostendse creosoteerwerf (1999, p. 31 -45)
  - weer zo'n vrijwel ongekende maritieme site!
- De gebouwen in de omgeving van de Voorhavenbrug (1999, p. 63-66);
- Cruiseschepen in de haven van Oostende (2000, p. 121-125);
- De installaties van het Zeewezen te Oostende (...) (2000, p. 77-87, 91-106, 160-170);
- Waarheid en verzinsels over de Diepwaterkaai en de Spuikom (2001, p. 117-129, 135-145);
- De "*Cercle Catholique*" of de "*Katholieke Kring*" (2001, p. 197-206);
- "Grote" koopvaardischepen in de haven van Oostende, historisch bekeken (2002, p. 101-113, 127-136);
- Het archief van de "Grote Kerk" (2002, p. 157-159);
  - d.i. de "Sint- Petrus en Pauluskerk", hoofdkerk van Oostende. "Alles wat daar was, heb ik naar best vermogen gereinigd en geklasseerd. Een inventaris (34 getypte bladzijden) daarvan werd opgemaakt en voltooid in april 2001". Dit werk duurde drie jaar ...Het archief zelf komt terecht in het Oostends Stadsarchief.
- Het Sasdok als verbinding tussen het Zwaaidok en de vaart naar Brugge (2004, p. 181-184);
- De eerste gebouwen opgetrokken rond het nieuw Vlotdok (2005, p. 6-8);
- De Afleidingsvaart (2006, p. 15-30, 45-52);
- Rond het ontstaan van de hangaars en andere gebouwen bij het Vlotdok (2007, p. 18-19);
- Enkele kanttekeningen over Oostende en omgeving na het Beleg (2007, p. 125-126).

Wij zijn Raymond Vancraeynest als getrouw medewerker zeer dankbaar en gedenken een puik Oostende-Kust-kenner. Moge hij, de bedrijvige, rust en vrede kennen.

Namens de Voorzitter en de Raad van Bestuur van "De Plate":
Emile SMISSAERT.

OSTENDER STRASSE, BERLIN-[DISTRICT] WEDDING
(voortbordurend op de reeks: "Oostende, elders in de wereld")

door Emile SMISSAERT

Ter nagedachtenis van Jan B. DREESEN (1925-1997),
bezielend en rechtschapen Secretaris (1974-1997) van "De Plate".

1. – Wat voorafging:

Het was geweten, en een reden te meer tot appreciatie door onze leden en diverse sympathisanten, dat Jan B. Dreesen er op stond om zelf in bijna elke nieuwe aflevering van ons tijdschrift een eigen bijdrage naar voren te brengen; veelal in één, twee of drie bladzijden. O, het thema kon van alles zijn, als het hem maar boeide of de moeite waard leek om mede te delen, te bespreken of uit te diepen. In de "*Bibliografie van de geschiedenis van Oostende*" worden zijn dozijnen titels en vindplaatsen chronologisch-thematisch geordend, genoteerd en zijn ze opspoorbaar. Zijn ijveren, ook op dat gebied, is niet goeddeels een momentopname en voorbijgaand, noch vruchteloos, neen.. Maar, meer dan men zou denken, een verrijking, een aanzet, voor anderen dan, om het opgeworpen idee nader uit te werken of te vervlechten in hun eigen interesseveld, inzonderheid wanneer het op publiceren aankomt over wat dan ook, als het maar over "Oostende" gaat.

Eind 1993 richtte Dreesen één van zijn belangstellingspunten, zoals hij het zelf omschreef, op "*Oostende, elders in de wereld*": een café "Oostende" in Boedapest (Hongarije), het dorp Oostende-(eiland) Wulpen ter hoogte van het vaarwater Wielingen en de badplaats "Ostende"(met één O) in Argentinië. Dreesen - als het ware begeesterd door dit nieuwe, nog vrijwel onontgonnen thema - vatte het plan op om een soort inventaris te maken van - ik citeer - "(...) nog plaatsen of instellingen, elders in de wereld, die naar onze stad genoemd zijn" (1). Ook mezelf wist hij, de gedrevene, toen al in de ban te brengen van deze thematiek die wat geheimzinnig, vreemd, ja zelfs spectaculair indruk maakt op het gemoed, en zelfs doet wegdromen. "*Oostende, elders in de wereld*" ... Ppfff, dat kan in theorie overal liggen, dat kan van alles zijn, niet? De hamvraag is en blijft: wààr, sapperloot.

En warempel, hij kreeg respons. Lionel Dewulf herinnerde de De Plate-lezers eraan, dat hij reeds in 1985 (p. 199) melding maakte van "een Oostende, stad in Nieuw-Zeeland" (2), terwijl Carlo Vantroostenberghe weet had van "(...) een Camping "Ostende" met zijn aldaar zeer gekend strand van dezelfde naam, op 2 km ten zuiden van Trebon (= een stad in Zuid-Bohemen, Tsjechië) aan de vijver Svet" (3). Nadien bleef het een paar jaren bladstil: dit thema leek uitgeput ... Tot Dreesen, op mijn aanwijzen, de draad weer opnam en het in het voorjaar van 1997 had over "*Oostende in Zeeuws-Vlaanderen*":

- = Oostende: verdrongen dorp en parochie, etc.;
- = Oostende, polder van. Boonepolder;
- = Ostende (...): voormalig kasteel te Goes.

Natuurlijk, veel uitvoeriger en, ik moet zeggen, goed geargumenteed aldaar bij Dreesen zelf (4) die kon putten uit de driedelige "Encyclopedie van Zeeland-Middelburg" (5). En amper enkele maanden later, o ramp, overleed onverwacht Jan B. Dreesen : 7 juli 1997! ... Klop 10 jaren geleden.

Twee jaren later belichtte in de nationale pers een levendige reportage "*Ostende*"-aan-de-Argentijnse-kust". Indertijd (begin 20ste eeuw) "een megalomane onderneming die tot een kosmopolitische badstad moest leiden", aldus Filip Huysegems, journalist bij "D(e) S(tandaard)-Magazine" (6). Bij het herlezen van dit opstel alwaar de eerste persoon-enkelvoud gebruikt wordt (en waarom niet? het verlevendigt de reportage!), viel me volgende passus op: "Met de straatnamen is fantasievol omgesprongen (...) Grote verrassing: er is een *Brusselsestraat* (Bruselas), die uitkomt op een *Antwerpsestraat* (Anvers) en een *Rubensweg*."

Ik kan me voorstellen dat Dreesen zich in de handen zou gewreven hebben. Hier geen vage gegevensverstrekking, maar kloeke tekst die beklijft, die waar voor zijn geld biedt, naar mijn aanvoelen. Heden is dat "Oostende" aldaar een kleine Argentijnse kustgemeente aan de Atlantische Oceaan, dichtbij Pinamar, zowat het Knokke-Zoute van Argentinië. Een autostrade brengt je 420 km verder in Buenos Aires (7).

Sedertdien heeft niemand meer de pen opgenomen om te berichten over "Oostende, elders in de wereld" .....

2. – Straatnaamborden en straatnamen:

Ze doen ons zo vertrouwd aan, zo gewoontjes, dat we er nog amper aandacht aan schenken. Ja, straten worden door mensen dag in dag uit gebruikt, met graagte, en hebben hun eigen geschiedenis. Straten krijgen hun benaming niet toevallig, neen (8); er dient aanleiding toe te zijn, wanneer de magistraat besluit om tot actie – als ik het zo mag noemen – over te gaan en het tot benaming komt, op een door haar te bepalen plaats in stad of gemeente zus en zo.

Wie kent heden ten dage niet in Oostende een straatnamenplaat waarop een buitenlandse stad of land prijkt? Niets bijzonders, want in het laatste kwart van de 19de eeuw kwam men, door het groeiend internationaal karakter van Oostende-in-opbloei op de gedachte om "heel wat straten te bedenken met de naam van een Europese hoofdstad . Na de eeuwwisseling 19de-20-ste eeuw waren deze nog namen van Europese landen en hoofdsteden van provincies" De verbolgenheid om de ellende als gevolg van de Eerste Wereldoorlog had enkele naamsveranderingen tot gevolg:

- de Berlijnstraat werd IJzerstraat,
- de Wenenstraat werd Kemmelbergstraat;
- de Keizerslaan werd Vindictivelaan.

Daniël Deschacht becijferde, dat ongeveer 7,8 % van de straten in Oostende gewijd zijn aan landen, steden, gemeenten, werelddelen (9). In een aantal Belgische steden bestaat her en der een Oostendestraat. Zo bv. in Gent, dichtbij het Sint-Pietersstation, kreeg de toenmalige uitbreiding van wijken en straten van vóór 1914 n.a.v. de Wereldtentoonstelling een Oostende- en Blankenbergebenaming. En niemand opperde een bezwaar, waarom ook?

Buiten de landsgrenzen ook maar iets over "Oostende" aantreffen, is een groot vraagteken, iets onmogelijks; tenzij een plaats- of straatnaam, why not? De eigentijdse mogelijkheden kunnen een handje toesteken. Door te surfen op het Internet, world wide, ben ik al "op reis geweest" naar de Europese en Noord-Amerikaanse hoofdsteden; veelal kan men in het Engels aan zijn trekken komen. Aldus vond ik – eerst in de "Berliner Zeitung", later op het "Net" – een "Ostender Strasse" in Berlijn, in het zgn. *Bezirk* (= district) Wedding (= een soort van voorstad, *suburb*).

Wereldstad Berlijn is de grootste en - men zou het niet verwachten - de groenste stad van Duitsland. Meer dan éénderde van de 890 km² bestaat uit bossen, parken, meren, rivieren (Havel, Spree) en kanalen (10). Groot-Berlijn bestond voorheen uit 23 *Bezirke* (= districten), met elk hun eigen bestuursorganen. Buiten het oude, het echte centrum omheen het stadshart, liggen heden 15 wijken, alwaar het ons aanbelangend Wedding er één van is. Ten einde deze reuzenstad bestuurlijk hanteerbaarder te maken, besloot men andermaal tot een gemeentelijke herindeling. Aldus teruggebracht, bestaan vanaf 1 januari 2001 nog maar 12 zg. "Bezirke" (= districten). Ons interesseert hier: *Bezirk Mitte, Tiergarten & Wedding* – Stadsdeel Wedding (12). Berlijns grote uitbreiding en opbloei vonden pas plaats in de tweede helft van de 19de eeuw (13). Vóór Wereldoorlog I groeide Berlijn uit tot een ware industriestad. Het socialisme vond er in arbeiderswijken als Wedding en Moabit een dankbare voedingsbodem (14). Niet zo bevreedend,

want Wedding – in het noorden van Berlijn – was vóór de Tweede Wereldoorlog een bastion van de Arbeidersbeweging (“*Roter Wedding*”). Voornoemde wijk werd later verstikt door de Berlijnse Muur, maar nu hebben de Berlijners haar opnieuw ontdekt. Het nabijgelegen “*Reinickendorf*” is zelfs heerlijk groen door weiden, akkers en bossen, en telt een paar elegante woonwijken (15).

In Berlijn trof men, anno 1987, ca. 6500 straten en pleinen aan (16). In Wedding zelf:

- = in 1985 ca. 221 straten en pleinen: verdeeld over 116,8 stratenkilometer (17);
- = in 2005 236 “benannte Strassen und Plätze” (18).

3. – Wedding:

LET WEL: geen Engels zelfstandig naamwoord (huwelijk), maar de naam van een Duits, vermoedelijk rond 1200 gesticht dorp en landgoed “*Wedding an der Panke[riviertje]*”.

De aanzienlijke bevolkingstoename, tweede helft van de 19de eeuw, stond in nauwe samenhang met de benutting van Wedding als industriestandplaats. De intens gevoerde bebouwing bracht een uitbreiding van het stratennet met zich mee. Het aantal inwoners steeg opmerkelijk:

JAREN	BERLIJN	WEDDING
1900	1.888.848	138.747
1905	2.040.148	180.339
1910	2.071.257	240.662

Nieuw aangelegde kwartieren kregen opmerkelijke benamingen. De “*Oostzeebuurt*” naast namen en gebeurtenissen in verband met de *Spaanse Successieoorlog* (1701-1714) (Amsterdamstraat, Groningenstraat, Malplaquetstraat, enz.), alsook de zgn. “*Turkenoorlogen*” (1683-1699). Statige, grote gebouwen voor wetenschap en opleiding verzezen in de buurt, nu nog met naam en faam.

Vanaf 1905 werden in West-Wedding nieuwe woonkwartieren, van betere kwaliteit dan de toenmalige zgn. “huurkazernen”, aangemaakt, t.t.z. met toiletten binnenin en ruime binnenplaatsen, evenwel zonder bad en tegen hogere huurprijzen.

En, na vooraf een en ander plaatselijk verduidelijkt te hebben, belanden wij tot de kern van dit opstel. Men koos als benaming voor de nieuw getrokken straten Friese en *Belgische plaatsnamen* (w.o. een Oostendestraat, “*ohne dass ein genauer Grund für die Auswahl der Strassnamen bekannt ist*”. In vertaling: zonder dat een reden waarom precies deze straatnamen geselecteerd werden, geweten is (door ons, mensen van nu) (20). En, klap op de vuurpijl, **een toeval wil dat dit honderd jaar geleden geschiedde!!**

Andere nieuwbouwwijken (huurhuizen en –kazernen e.a.) kregen even later Zweedse, Afrikaanse en Engelse namen, naast (vanzelfsprekend) verder aanwenden van typisch Duitsgetinte naamgeving. Nog meer bijbouwen stakte bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog (1914) in deze, ik herhaal, overwegend arbeidersbuurten en –wijken.

4. – Nadere bijzonderheden:

Nemen we het nu nog als dusdanig gekende “Belgisch kwartier” met zes plaatsnamen in ogenschouw:

- Antwerpener Strasse (1906);
- Brüsseler Strasse (15 september 1906);
- Genter Strasse (15 september 1906);
- Limburger Strasse (28 juni 1907; genoemd naar het stadje Limburg in de provincie Luik);
- Lütticher Strasse (15 september 1906, naar de stad Luik);
- OSTENDER STRASSE (28 juni 1907, naar de stad Oostende aan de Belgische Kust!).

Vijf opmerking verdienende vaststellingen:

Curieus genoeg, maar *LUXEMBURG* (stad) wordt insgelijks tot het “Belgisch kwartier”, als zevende dan, gerekend ... (21). En nochtans, het is de hoofdstad van het gelijknamige, van België onafhankelijke Groot-Hertogdom!

Dat Oostende, toen een Europees vermaarde badstad aan de Noordzee, ginds verweg een straatnaam kreeg, getuigt van onze renommee. Ter herinnering: in Oostende zelf droegen, vóór Wereldoorlog I, diverse steden in het centrum de naam van hoofdsteden als Berlijn, Boekarest, Constantinopel, Kopenhagen, Londen, Parijs en Stockholm (22). Bemerkt: hoofdsteden, geen gewone steden.

De “Ostender Strasse” lijkt, af te leiden uit onze lectuur, een bescheiden, doodgewone straat te zijn, zoals er velen zijn. Een soort van “Coronation Street” (23)? Weinig kans toe, gis ik. Zo te zien rechtdoor rechtaan, doorsneden door drie kruispunten. Ik zou zo zeggen: een gemiddelde straat, ongeveer 650 m. lang. En de breedte? Ik blijf het antwoord schuldig. Afgezoomd met bomen? ’t Is mogelijk. Geasfalteerd of een gebetonneerd wegdek? Met hier en daar een buurtwinkel, ja misschien wel een kantoor? Tja, ik ben er nooit

geweest. Met (betrekkelijke) hoogbouw en/of met nog/reeds moderne gebouwen (de straat is precies 100 jaar oud!). Niet te vergeten, tijdens de Tweede Wereldoorlog kreeg Berlijn de volle laag: een kwart, schat men, van deze grootstad werd door vreselijke bombardementen verwoest. Van de 1,5 miljoen woningen gingen er 600.000 plat en werden er 100.000 zwaar beschadigd. Halverwege 1945 was één op de drie woningen in deze stad onbewoonbaar. Nu nog heeft de binnenstad van Berlijn twee gezichten: de versmelting van oost met west gaat langzaam en zal nog vele jaren in beslag nemen. De namen van de straten en de pleinen (in Wedding momenteel 236 in aantal) in het oosten ondergaan nog steeds wijzigingen om de politieke veranderingen aldaar te benadrukken (25).

Op de bijgevoegde plattegrond is een zgn. "Kolonie Lüttich" (Luik, meer weet ik er niet over) merkbaar. Heel dichtbij troont het "*Weddinger Stadhuis*", daterend uit 1956 en waarschijnlijk nog in gebruik (24); benevens de kleine, vierkantige, groene "*Zeppelinplatz*", met de "Ingenieursakademie Beuth".

Op het naambord aldaar staat te lezen:

FERDINAND GRAF VON ZEPPELIN, uitvinder van het "starre" (sic) luchtschip, 1838-1917 (26)
--

Tot slot: de woningen van de Woongemeenschap Primus (nrs. 6-28 en 30-38), gebouwd anno 1927-1930, zijn door Monumentenzorg beschermd (26a).

In het in Wereldoorlog II schrikwekkend "ausgebombtes" Keulen is insgelijks een "**Belgisches Viertel**" aanwezig. In het centrum, heden een drukke Keulse wijk met vele modeboetieks en kunstgalerijen. Ook daar zijn er een "Brüsseler Strasse", een "Antwerpener Strasse", een "Genter Strasse", ..., voorhanden. Maar ... geen "'Ostender Strasse"! (27).

Mogelijks bestaat(n) nog elders in het buitenland een "Oostendestraat". Even dachten we in Stuttgart, alwaar zowel een "Ostendstrasse" als een "Ostendplatz" voorkomen. Maar bij navraag bleek het te gaan om een woongebied dat vroeger de naam "Ostend" droeg (zie: "Die Stuttgarter Strassennamen", p. 448). Meer kans daartoe, denk ik, is in Groot-Brittannië dat ons steeds een warm hart toegedragen heeft en waar tal van Belgische vluchtelingen een onderkomen vonden in penibele tijden. Maar in feite, ik ken zo weinig van de typisch Engelse geest, gewoonten en gebruiken...

5. – Ons imago aldaar:

Terug nu naar de door ons besproken "*Ostender Strasse, Berlin-[district] Wedding*". Wij verwijzen meteen naar twee verhelderende websites uit 2005 op het Internet:

www.Berlingeschichte.de/Strassen

www.luise-berlin.de/Strassen/Strassennamen_Lexikon_Stadtbezirke.html

Wij citeren voluit en in getrouwe vertaling:

OSTENDER STRASSE. Mitte, Ortsteil Wedding:

- Situering: ze kent haar beloop vanaf de Müller- en Utrechtstraat tot aan de Amrumstraat.
- Benaming sedert 28.06.1907: juist honderd jaar geleden toegekend! Een gelukkig toeval met de publicatie van deze micro-studie ...

Typerende toelichting bij deze naamgeving:

“OOSTENDE, stad, badstad en haven in de provincie West-Vlaanderen, België. In 1604 ontrukte het Habsburgse Spanje, na een belegering van meerdere jaren, de Stad aan de Nederlanders. Tijdens de Spaanse Successieoorlog (1701-1714) was Oostende eveneens oorlogsterrein. Ze kwam dientengevolge opnieuw toe aan Oostenrijk (1714-1794).

Oostende is heden zomerresidentie van het Belgisch vorstenhuis (28).

In 1988 [sic] telde men 68.000 inwoners.

Het aanzien van de stad wordt gekarakteriseerd door kuurinstallaties (29) en hotelgebouwen (30).

Aan het Wapenplein ligt het Feestpaleis (1956-1958), met bibliotheek en Museum voor Schone Kunsten. Ten zuiden de Sint-Petrus en Pauluskerk (oorspronkelijk 15de eeuw, na de brand in 1901-1905 neogotisch heropgebouwd).

Oostende is de belangrijkste vissershaven van België; met vishandel, visverwerking en oesterteelt. De stad beschikt over kledings-, voedings-, metaal- en houtnijverheid; alsook over scheepsbouw, diamantslijperij [sic] en touwslagerij.

Ze beschikt over een veerbotenhaven voor de overvaart naar Engeland en kent een druk vreemdelingenverkeer .

Commentaar: deze karakterisering van onze stad doet onbeholpen aan, is gebrekkig gedocumenteerd in al zijn beknoptheid en veelal met voorbijgestreefde gegevens gelardeerd.. Kortom onverantwoord. O wee, ons imago komt er belabberd, vertekend uit ...

En zo eindigt dit curiosum, ver weg ten oosten van onze kust – de Berlijners frequenteren in hun vrije tijd meestal de wateren van de Oostzee – en ongekend voor het merendeel van onze mensen aan de Noordzee.

6. - Berlijn op internet: relevante sites:

Een selectie. Zie ook: F.T. Stoks: Berlijn (2003), p. 206.

* Duitstalig

www.berlin.de

www.BerlinOnline.de

www.MeinBerlin.de

www.Berlin-Info.de

www.luise-Berlin.de/Strassen

www.berlingeschichte.de

www.alt-berlin.de

*Nederlandstalig

www.berlijn.pagina.nl

<http://berlijn.startkabel.nl>

7. – Noten:

Met dank aan mijn broer en schoonzus, G. en J. Smissaert-Verhelle, die uit Boekhandel “Berlin-Story Shop” het kernboek voor deze site meebrachten en schonken . Ook Suzy Ponjaert, lerares o.r. Duits., hielp me bij het correct vertalen van enkele moeilijke woorden.. Van Mevr. J. Bens leerde ik een en ander bij over de computer. Ik verheugde me., opgelucht. Mijn echtgenote Chantal was me een morele steun en toeverlaat; dankjewel.

(1) J.B. Dreesen: Oostende, elders in de wereld, in: De Plate; 1993, p. 293-295: 3 ill.

(2) De Plate; 1994, p. 17.

- (3) De Plate; 1994, p. 50.
- (4) J.B. Dreesen: Oostende, elders in de wereld: ... in Zeeuws Vlaanderen, in: De Plate; 1997, p.46.
- (5) Encyclopedie van Zeeland-Middelburg. 3 dl.: ill. Uitgegeven door het Koninklijk Genootschap der Wetenschappen, 1982-1984.
- (6) Filip Huysegems: Oostende, parel van de Atlantische Kust: een verzande droom van Ferdinand Robette en August Poli, in: DS-magazine; jrg. 7, nr. 25, 25 juni 1999, p. 39-40.
Op mijn zeggen en met toestemming van de auteur integraal overgenomen in: De Plate; 1999, p. 240-243. Immers, een voor ons te belangrijke tekst om te laten sluimeren in een bijlage (snel weggoibaar, uit ondervinding!) van een nationale krant van jaren her ...
- (7) zie noot (1).
- (8) Als jarenlang, actief lid van de *Werkgroep straatnamen* in de schoot van de Cultuurraad Oostende en als jarenlang samensteller van de "registers" op ons tijdschrift, raakte ik gaandeweg vertrouwd met deze materie, met graagte trouwens. De ervaring leert dat menig persoon of plaatsnaam aan de vergetelheid ontsnapt is, juist door deze naamgeving. Ik weet wel, de grote meerderheid van de bewoners en passanten laat het (vrij) onverschillig tot koud, maar de historisch geïnteresseerde kan, met wat begrip, de wenselijkheid ervan inzien, ja eventueel doen nadenken of gedenken ...
- (9) D. Deschacht. Straatnamen van Oostende: van A tot Z (1998), p. 12-13.
- (10) Richards: Berlijn (2002), p. 6.
- (11) F.T. Stoks: Berlijn (2003²), p. 25. Zie ook: www.luise-berlin.de
- (12) www.berlin-info.de/index
- (13) F.T. Stoks: o.c., p. 11.
- (14) F.T. Stoks: o.c., p. 23-24.
- (15) Berlijn (1998), p. 56 (Reeks: Exclusief gidsen).
- (16) H. Joop: Berliner Strassen, Beispiel : Wedding (1987), p. 58 en 63.
- (17) H. Joop: o.c., p. 22 en 39.
- (18) www.luise-berlin.de
- (19) H. Joop: o.c., p. 39 en 47.
- (20) H. Joop: o.c., p. 55.
- (21) H. Joop: o.c., p. 92 en 113.
- (22) Het toenmalige Gemeenteraadslid Maryssael stelde voor, omdat Oostende meer en meer door tal van vreemde toeristen bezocht werd, om de nieuwe straten te voorzien van namen van Europese hoofdsteden (zie: *Gemeentebld Oostende*, 3 juli 1875, p. 75; aangehaald dor D. Deschacht, o.c., p. 156).
- (23) Een Britse succesvolle, leutige TV-serie op ITV over alledaagsheid in een fictieve straat. Zelfs de Queen herself liet zich even zien tijdens de jubileumuitzending!
- (24) Foto's, zie H. Joop: o.c., p. 61, 84 (boven) en 111 (links).
- (25) B. Richards. Berlijn (2002), p. 6,8,16,19 en 31.
- (26) H. Joop: o.c., p. 137. Genoemd naar de algemeen en internationaal bekend gebleven pionier van de luchtvaart die sedert 1898 "motorisch bewegte" luchtschepen bouwde (p. 131).Zie ook: www.alt-berlin.info.
- (26a) www.luise-berlin.de/berlinAZ. Zie ook.: www.berlingeschichte.de/Lexikon/index.html.
- (27) ThalyScope (tijdschrift); nr. 9, nov.-dec. 2006, p. 19.
- (28) Dat was Oostende inderdaad onder Koning Leopold II; ze betitelde fier haarzelf als "la capitale d'été du Royaume". Sedertdien bezochten de opeenvolgende Koningen, met mondjesmaat en met groeiende tegenzin, Oostende: vooral de opdringerigheid van de massa hinderde hen in hun wens naar privacy. Maar kon het anders? Voor deze problematiek, zie: E. Smisjaert: "Oostende, opnieuw 'koninklijke Residentie'?", in: De Plate; 2004, vooral p. 161.
- (29) Worden de "Thermae" bedoeld?

(30) Nogmaals gedateerd en voorbijgestreefd. Men wijst hier op het vooroorlogse uitzicht en heden komt dit allang niet meer voor. Wel staan aldaar talloze appartementsgebouwen en –blokken; een andere manier van wonen dan in particuliere huizen en in zg.villa's.

NIEUWS VAN EEN VEILINGHUIS

door **Roland VERSLUYS**

De Sluizen van Slijkens

Op 10 september 2005 werd in het eigen kantoor te Brussel de 85^e “Jean Elsen Veiling” gehouden. Deze veiling omvatte 26.688 kavels, verdeeld over diverse diciplines van de numismatiek.

Lot 2.031 was een zilveren penning (1675) voor Jean-Dominique de Monterey, vervaardigd door J. Roettiers, in opdracht van de Staten van Vlaanderen.

de Monterey was gouverneur in de Spaanse Nederlanden en heeft zich belast met de uitvoering van de verdedigingswerken te Slijkens ter bescherming van de stad Oostende.

Voorzijde: portret van de Monterey

Keerzijde: gezicht op de vestingwerken met op de achtergrond de skyline van Oostende. Rechts Mercurius met staf, de maagd van Vlaanderen en een leeuw met het Vlaamse wapen.

De penning was in prachtstaat en de geschatte waarde was € 2.500. Uiteindelijk werd de penning verkocht voor € 3.000, zonder de kosten van het veilingshuis.

Meer over deze penning vindt U in “Bredenalia” door Freddy Rotsaert; in: Bredeniana, Jubileumboek 900 jaar Bredene, blz; 121, uitgegeven door het Sociaal Fonds van de Burgemeester: Bredene 1988.

HEEFT U MIJN FIETS NIET GEZIEN?

door Omer VILAIN

In het nieuw station – intussen 96 jaar oud - van Oostende ontdekken wij soms een gedeelte van het gebouw dat wij in feite nooit goed gezien hebben.

Zo bekeken wij eens van nabij de zeer grote fietsenbergsplaats met een bovenverdieping. Tot onze grote verwondering stond zowel het gelijkvloers als de bovenverdieping barstensvol met fietsen.

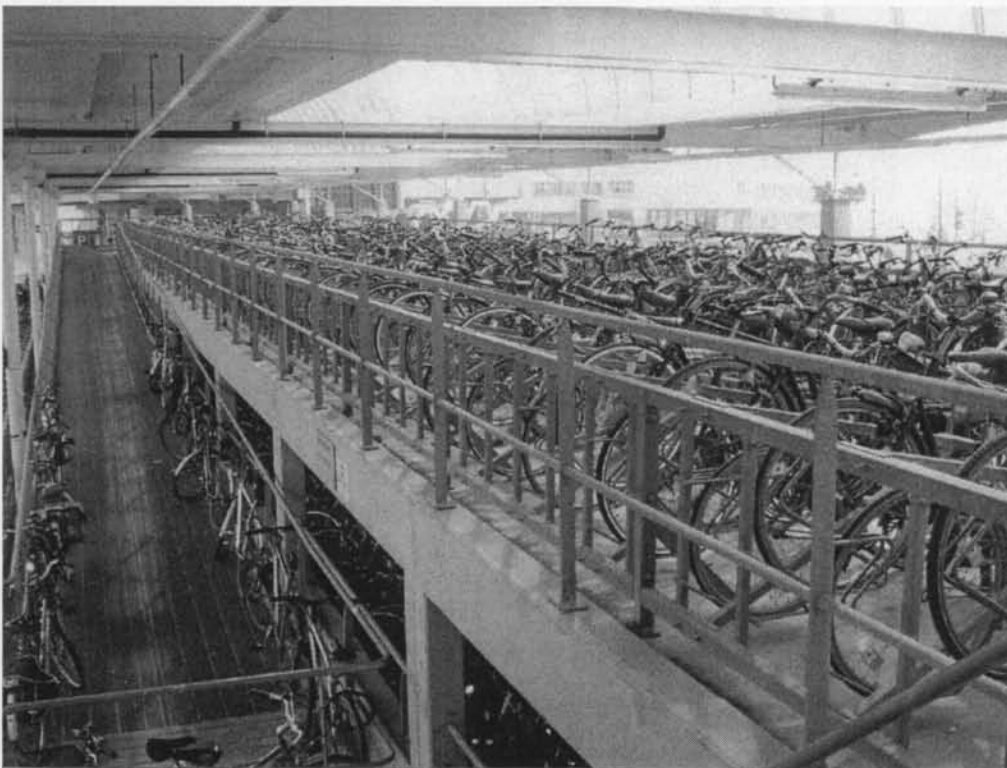
Waren al die eigenaars van het fietsenarsenaal waarlijk met een trein vertrokken? Wij konden het bijna moeilijk geloven. Daarom telden we eens hoeveel fietsen er in ons zicht stonden.

Het waren er een goede 700! Beneden naast spoor 1 was er nog een afzonderlijke bergplaats voor damesfietsen met zeker nog een paar honderd in rekken geplaatst. Het was als in een bovennatuurlijke wereld: fietsen, fietsen en nog eens fietsen! Alles samen kwamen we tot de mening dat er een goede 1.000 waren!

Wat ons evenwel het meeste verwonderde was: van waar komt die massa fietsen? Zouden al die pendelaars naar hun werk of school zijn? Het grote aantal was voor ons een raadsel. In ieder geval heeft de N.M.B.S. er voor gezorgd dat ieder met zijn fiets onder beschutting kan staan, maar zoveel!

Dit wisten wij niet en de toevallige reiziger die even rondkijkt, waarschijnlijk ook niet!

Voor ons gaf het een surrealistische aanblik die we blij waren te ontdekken: Vlaanderen is immers gekend, zoals Nederland, als fietsende natie. Maar dan mogen ze in die vele rekken niet wekenlang staan te roesten, want volgens ons worden ze niet dagelijks uit de rekken gehaald!

Fietsenbergplaats met verdieping (foto O.. Vilain)

Fietsenbergsplaats op gelijkvloers (foto O. Vilain)

ANKER "BELGICA" IN WALRAVERSIJDE

Op maandag 23 april 2007 arriveerde in het museum van het Provinciaal Domein Walraversijde het anker van het maritiem onderzoeksschip de "Belgica". Deze driemaster van de Belgische wetenschapper Adrien de Gerlache werd ingezet voor wetenschappelijke onderzoeken in de poolgebieden.

Enkele jaren geleden werd het wrak van het gezonken schip ontdekt in een Noorse haven. De bedoeling is om de restanten van het schip terug naar België te halen. Onder impuls van het Belgicagenootschap kwam het anker als eerste stuk naar ons land.

Dit anker past perfect bij de tentoonstelling Verdrongen Verleden die nog tot 11 november 2007 loopt in het museum Walraversijde en zal ook deel uitmaken van de tentoonstelling over de Belgica en de poolreizen van Adrien de Gerlache die gepland is voor april tot november 2008 in Walraversijde.

De Gerlache ondernam in 1898 met de Belgica de eerste wetenschappelijke expeditie ooit naar het zuidpoolgebied. Na het gebruik bij verschillende wetenschappelijke expedities, werd de Belgica in 1940 door het Engels leger opgeëist voor munitietransporten. Het werd gebombardeerd in de Noorse havenstad Harstad en zonk in mei van dat jaar. Noorwegen is bereid de restanten van de Belgica aan België terug te geven.

(www.west-vlaanderen.be/raversijde)

= San Francesco Di Paola =

Een Italiaanse ferry zocht toevlucht in Oostende (1999-2004)

door Frederic LOGGHE

Technische karakteristieken

Afmetingen

- . Lengte (volledig): 129.02 meter
- . Breedte (volledig): 17.75 meter
- . Lengte (geregistreerd): 124.07 meter
- . Breedte (geregistreerd): 17.38 meter
- . Tonnage: 4030.38 ton

Motors en aandrijving

Hoofdaandrijving:

- Merk: Burgmeister & Wain
- . ◦ Type: 650 VBF 90
- Serienummers: 6113A en 6113B
- Cilinders: 6

Schroeven:

- . ◦ Aantal: 2 stuks (+ 1 boegschroef)
- Bladen: 4 (elk)

◦ Fabrikant: Kamewa

◦ Diameter: 3.5 meter

Snelheid: 18 knopen

Generatoren (hoofd):

◦ Merk: Burgmeister & Wain

◦ Type: 25 MT (B) H 40

◦ Serienummers : 6389 A/B/C

◦ Kracht : 510 PK 't stuk

◦ Fabrikant: Napier

Capaciteit

Capaciteit als treinferry:

◦ Sporen: 4

◦ Auto's: 180

◦ Passagiers: 1784

Naamgeving

Gedurende haar levensloop is het schip meermaals van naam en eigenaar veranderd. Hieronder volgt een overzicht van de naamsveranderingen van het schip:

Naam	Eigenaar	Thuishaven	Functie	Periode
San Francesco Di Paola	Italiaanse Spoorweg	Messina	Treinferry	1964-1998
Princess Christine	Audrey Ventures Ltd	San Lorenzo	Cruiseschip	1998-2000
San Francesco Di Paola	Floating Services Ltd	?	Cruiseschip	2000-2003
Francesco Di Paola	Indisch sloopbedrijf	Belize	Sloop	2003-2004

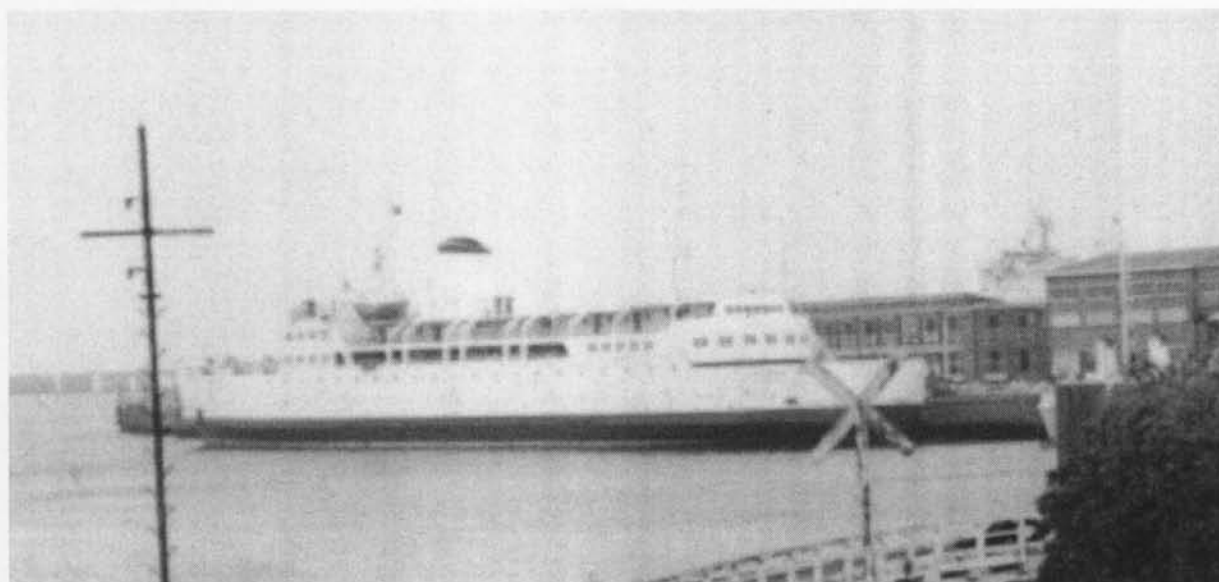
Figuur1: Naamgeving in mei 2003

Geschiedenis

De San Francesco Di Paola werd gebouwd door de Cantieri Navale di Tirreno Riva uit Trigoso in Italië. In 1964 werd ze door de Italiaanse Staatsspoorwegen in dienst genomen en op de route Villa San Giovanni -Messina ingezet.

In 1981 werden er wijzigingen aan de accommodatie in het schip uitgevoerd.

De San Francesco Di Paola werd in oktober 1998 verkocht en ingeschreven onder de naam Princess Christine voor Audrey Ventures. Het schip stond geregistreerd in Honduras (IMO N° 6418699; MMSI N° 334563000 en Call sign HQUP2). Over Audrey Ventures is er niets bekend. Het schip verliet Sicilië in November 1998 met bestemming België.

Figuur 2: Schip in de havengeul

In januari 1999 arriveerde het schip op eigen kracht toe bij Wyndham te Antwerpen voor ombouw.

Op 2 februari 1999 kwam het schip, op sleeptouw in Oostende om effectief tot cruiseschip omgebouwd te worden. Alvorens het vaartuig hier toekwam, werd het droog gezet op de scheepswerf Cantiere E. Noe in Sicilië. Aldaar werden verschillende werken aan het onderwatergedeelte uitgevoerd, waaronder het vervangen van de anodes op het schip, de boegschroef gereviseerd en de andere schroeven gepolierd. Nieuwe lagen verf en beschermmiddel werden op de romp geplaatst en metingen uitgevoerd.

In maart 1999 stelde het bedrijf Eurospares uit Le Havre een offerte op voor het aanbrengen van klimatisatie-elementen.

Volgens de studie, uitgevoerd door Eurospares betroffen de aanpassingswerken een totaal van 30 cabines, elk tussen de 50 en 60 m³, en 2 gemeenschappelijke zalen, elk tussen de 600 en 700 m³. Iedere cabine zou een convector ventilator krijgen met elektrische weerstand en een luchtafvoer met drie klepjes, regelbaar via thermostaat. De twee gemeenschappelijke ruimtes zouden elk een centrale verwerking met gekoeld ijs, gekoppeld aan een blaaskoker, en werkende op batterij krijgen. De koker was in metaal. Om de condensatie op te vangen, zou er een aparte leiding in PVC aangelegd worden. Dit en nog enkele kleinere werken zouden in totaal 2.200.000 Franse Franken kosten. Of deze werken ook effectief zijn uitgevoerd is mij tot op heden onduidelijk.

Een jaar later veranderde het schip opnieuw van eigenaar en kreeg het terug haar originele naam, de San Francesco Di Paola. Het schip was nu eigendom van de Floating Services Ltd. De eigenaar liet in Oostende verschillende werken uitvoeren, onder andere door SKB en IDP. Gezien de schulden die zich verder opbouwden, werd het vaartuig aan de ketting gelegd. Na enige tijd is het schip terug vrijgegeven. De ferry werd verslept naar het Houtdok in augustus 2002 (1).

Op een verkoopsannonce (2) van het schip, opgesteld op 11 mei 2003 wordt het vaartuig, beschreven als een 'ferry, deels tot cruiseschip omgebouwd', te koop aangeboden voor 1 miljoen Dollar. Ook wordt vermeld dat een extra 1.5 miljoen Dollar zal nodig zijn om de boot af te werken.

Op 15 september 2003 wordt het schip verkocht aan een Indisch sloopbedrijf. Het wordt twee maand later herdoopt in Francesco Di Paola en geregistreerd in Belize (Honduras).

Van oktober 2003 tot eind januari 2004 werd de Francesco Di Paola door een tiental Russische bemanningsleden vaarklaar gemaakt. Gedurende deze periode was het officieel niet gekend wat de bestemming van de ferry zou worden. Volgens de bemanning was het Indië voor sloop, volgens de manager Pakistan voor conversie.

Op 28 januari 2004 is het schip vertrokken uit Oostende, en aangekomen op 28 februari te Alang, Indië. Greenpeace heeft zich lange tijd verzet tegen het vertrek van het schip, omwille van eventuele asbest problemen aan boord en de gevolgen voor het milieu en de arbeiders in Indië. De Oostendse havenautoriteiten hielden zich vast op het verhaal van de manager, namelijk een conversie in Pakistan. Het probleem van de asbest stak tijdens de verbouwingen ook al de kop op. De kost voor het verwijderen van de asbest was groter dan het beschikbare bedrag om het vaartuig op te knappen.

Of het schip ook daadwerkelijk gesloopt is, kan ik niet bevestigen.

Beschrijving van het schip

Voor de beschrijving van het interieur baseer ik me voornamelijk op de rondleiding die ik gekregen heb van één van de bemanningsleden, eind oktober 2003. Helaas waren vele publieke plaatsen, waaronder het restaurant, van hun meubilair en bekleding ontdaan.

Figuur 3: Bovenbouw van de San Francesco Di Paola

Treindek

Het schip binnengaan kon via een zijdeur, die onmiddellijk toegang gaf tot het treindek. Op het treindek lopen er vier sporen. Het volledige verdiep is in drie stroken ingedeeld. De middelste strook biedt twee sporen, de andere elk één. Iedere strook was gescheiden door een perron. Vanop

het perron waren er trappen naar een bovenliggende verdieping (passagiersaccommodatie) en naar beneden (machinekamers). Zowel de achter- als voorboeg konden open.

Figuur 4: Treindek met trap naar accommodatie aan linkerzijde

Brug

De brug van het schip was, tijdens mijn bezoek, nog in originele Italiaanse stijl. Alle navigatietoestellen waren aanwezig, net als de koperen afwerking ervan. Net achter de brug was er de kaartenkamer die de volledige breedte van het schip innam.

Figuur 5: Brug

Kamers voor bemanningsleden

Op dezelfde verdieping als de brug en de kaartenkamer is er een gang met verschillende kamers voor de belangrijkste bemanningsleden, waaronder de kapitein, stuurmannen en de verantwoordelijken voor de machinekamer. Het zijn ruime hutten met een uitgebreide accommodatie. Naast een bed en enkele kasten bevat iedere kamer een degelijke bureau en genoeg ruimte om nog meer gerief te plaatsen.

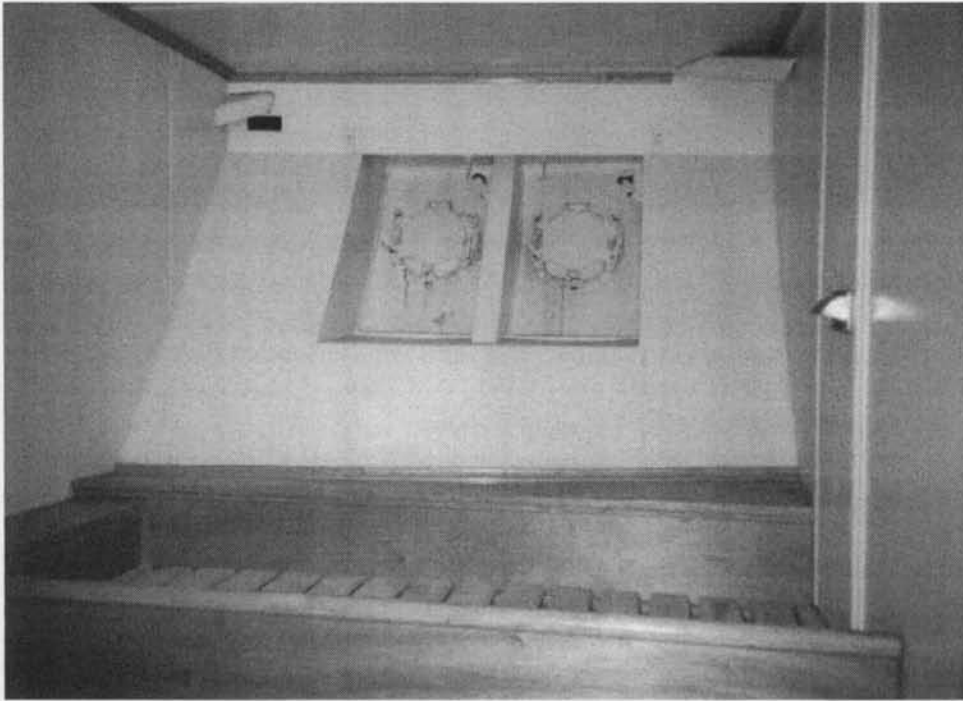
Figuur 6: Bureau kapitein

Restaurant

Het restaurant bevond zich achteraan op de derde verdieping, tellend vanaf het treindek. Het was er behoorlijk donker en naast de bar was de ruimte volledig leeg en tevens voor een groot stuk ontdaan van de betimmering.

Kajuiten

De kajuiten lagen verspreid over het schip, de meesten op het tweede dek. Velen waren in goede staat en nog betimmerd. Linnengoed en matrassen waren echter niet meer aanwezig. De kajuiten hadden geen eigen sanitair; deze was gemeenschappelijk en gecentraliseerd per gang.

Figuur 7: Eénpersoonskamer

Machinekamer

De machinekamer zag er kraaknet uit. Aan beide zijden twee grote motoren, de Burgmeister & Wain zorgden voor de hoofdaandrijving. In het midden, tussen beide exemplaren stond een controleruimte met een paneel waarop de situatie kon gevolgd worden, net als die van de vier generatoren wat verderop. Alle labels waren afwisselend in het Frans en het Italiaans.

Figuur 8: Controlepaneel motoren

Losse beelden

Hieronder volgen nog enkele losse beelden genomen in de periode dat het schip in Oostende verbleef...

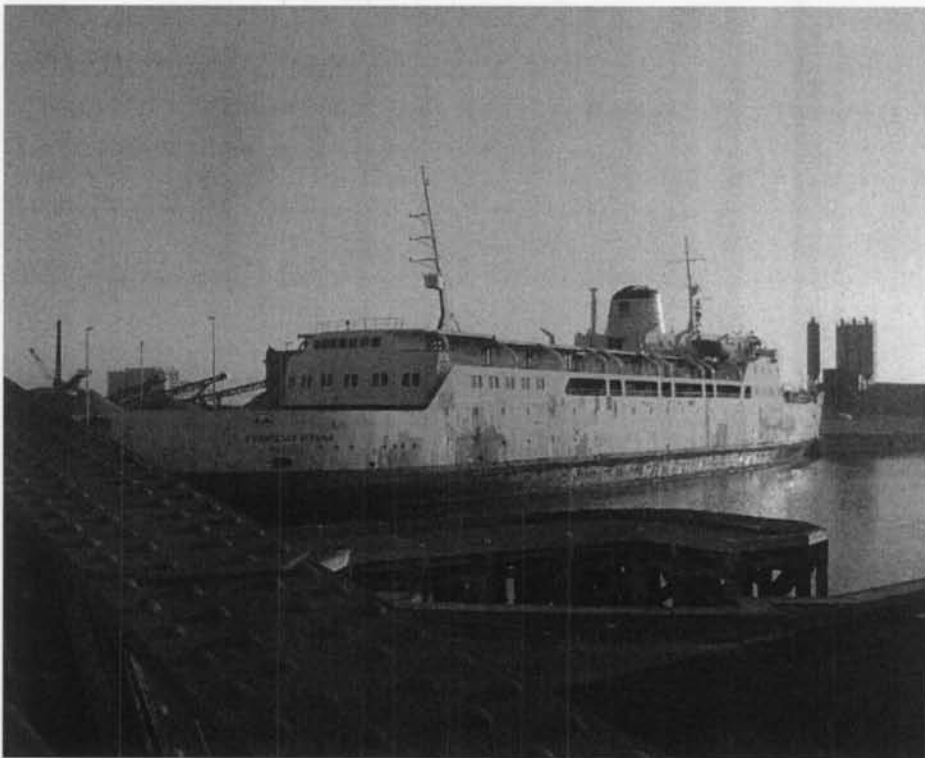

Figure 9: San Francesco Di Paola in het Houtdok

Figuur 10: Rook van het proefdraaien

Bronnen

Archieven

- . Privé-archief Frederic Logghe
- . Mediargus

Getuigenissen

Getuigenissen van de 1ste stuurman en de werktuigkundige van het team dat het schip naar zijn eindlocatie bracht.

-
- (1) Bron: Het Laatste Nieuws, 30 augustus 2006, 'Roestende ferry versleept naar achterhaven'.
  - (2) Bron: The Shiplink.info; ref. nr. ss2328.

ERFGOEDBIJBEL HERLEEFT

Vijftig jaar na de eerste editie brengt uitgeverij Lannoo einde mei opnieuw de *Gids voor Vlaanderen* uit. Deze gids voor het Vlaamse cultuurhistorische erfgoed verschijnt voor het eerst in kleur, en voor het eerst ook met (meer dan) duizend foto's.

Wie wilde weten in welk jaar pakweg de Sint-Jan-De-Doperkerk van Schriek werd gebouwd en welke kunstwerken daarin te zien zijn, kon die informatie vinden in de Gids.

De voorbije vijftig jaar zijn er honderdduizenden exemplaren van verkocht.

De nieuwe uitgave wordt een turf van een kleine 1.400 bladzijden. Aan deze versie hebben vijfhonderd medewerkers gewerkt.

Elke Vlaamse deelgemeente wordt beschreven, alle informatie is nauwkeurig gecontroleerd.

De nieuwe uitgave blijft de nadruk leggen op het cultuurhistorisch erfgoed. Het wordt als het ware de erfgoedbijbel voor Vlaanderen.

Uit: Het Volk; donderdag 10 mei 2007.

OPENINGSDATA MUSEUM IN 2007

- Elke zaterdag.
- Van 23 december t/m 07 januari 2007 (gesloten 25 en 26 december 2006 en 01 en 02 januari 2007).
- Van 17 februari t/m 25 februari (gesloten 20 februari).
- Van 31 mei t/m 15 april (gesloten 03 en 10 april).
- Van 17 mei t/m 20 mei.
- Van 15 juni t/m 16 september (gesloten elke dinsdag).
- Van 27 oktober t/m 04 november (gesloten 30 oktober).
- Van 22 december 2007 t/m 06 januari 2008 (gesloten 25 december 2007 en 01 januari 2008).

Telkens van 10u tot 12u en van 14u tot 17u

Onze prijs = uw profijt
Uw kleurenfoto's manueel
afgewerkt volgens de
modernste technologie
met multi-scanner

**COCK
CAMERA
SERVICE**

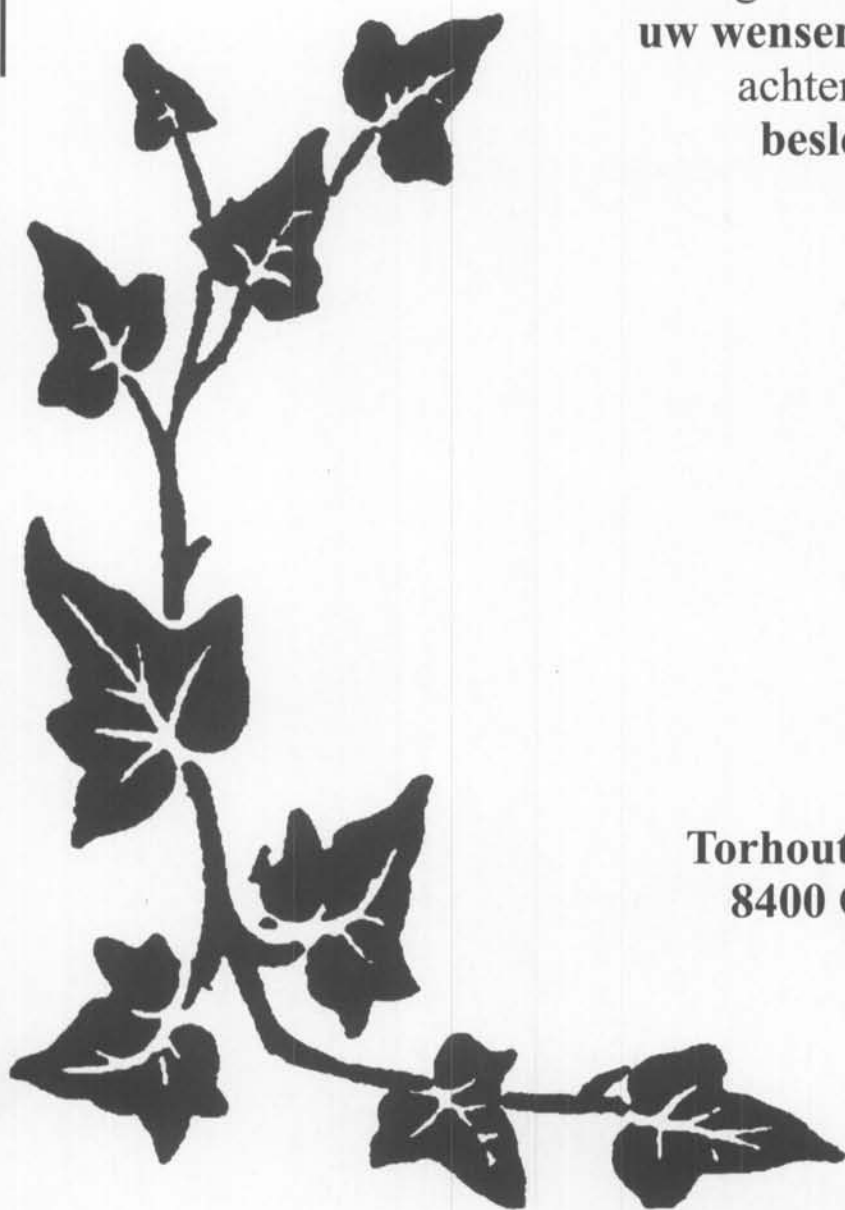
Hoek Jozef II straat en
Christinastraat - Oostende

Waar kwaliteit nog
vakmanschap is

Uitvaartverzorging - Funerarium

Jan Nuytten

Het **uitvaartkontra**kt
is de absolute **zekerheid**
dat uw begrafenis of crematie
zal uitgevoerd worden volgens
uw wensen en dat uw familie
achteraf **geen financiële**
beslommeringen heeft

Torhoutsesteenweg 88 (h)
8400 Oostende (Petit Paris)
tel. 059/80.15.53